

SZABAD ÖTLETEK JEGYZÉKE

A legszebb hivatásból a leghitványabb mesterség?

Karosszék vagy terepantropológusként,
vagy mint naív szótárkészítő vagy misszionárius:
előkészítem a gazdasági és szellemi gyarmatosítást

*

Szándékosan boldogtalanítom
magam és így szeretteim körét,
emberáldozatokat hozok a Szellem oltárán,
hiszen így lehetek termékeny nagy alkotó!

*

Ridegen vagy álszenteskedve,
magam alá rendelem a hozzám tartozókat:
mindenki csak eszköz
a – még meg nem értett - Nagy Céломhoz...

*

Velem lehet és érdemes tárgyalni!
Nemcsak a piacon engedek a negyvennyolcból:
szakmai, sőt erkölcsi dolgokban is megalkudok
- büszkén „kompromisszumkészségemre”...

*

Mintha janicsárokat nevelnék
az elrabolt keresztény gyerekekből...

*

Meztelenek ellen állig fegyverben vívom
úgy mond fair play
szócsatáimat, szellemi párbajom –

s még a játékszabályokat is én diktálom!

*

Parafenomén vagyok:

szinte gyereket tudok beszélni a hasadba,
vagy olyan hasbeszélő vagyok,
aki a hasára ütve hantázik, lódít, füllent...

*

Mások ötleteit és műveit
pofátlanul, nyíltan einstandolom,
vagy titkon, suttyomban, orvul
plagizálom, lenyúlom

*

Újság(íróságom) csak fedőtevékenység:
mint kém vakond várom a hívó parancsot,
amikor riasztják az alvó ügynököket...

*

Se jót, se jól nem alkotok:
de büdös a munka -
mégsem lennék újra
derék szántóvető vagy lakatosinas

*

Ha Krisztus ma közöttünk járna,
szólóban virágszőnyeggel fogadnám,
de ma is elsőként kiáltanám a kórossal:
Feszítsd meg!

*

Leeretnekezem, leszektásozom
tetszhalott, múzealizálódó, lefáradt
és életidegen egyházam
lelkes, újító reformáló ébresztgetőit!

*

A leégéstől rettegve

olyan légkört teremtek,
hogy ne is merj más kérdezni,
mint amire rég kész a válaszom

*

Mint a Gazdi pulikutyája és vezérkosa:
nyájba terelek és elbirkásítok, kopasztok,
majd a vágóhídra hajtok

*

Az iróniával és a gyilkos gúnnyal
Lemészárolom, csírájában elfojtom
a rivális életképes gondolatcsecsemőket

*

Egyszer s mindenkorra
betöröm az ifjak vadcsikó lelkét:
ne fickándozzanak , hajtsák járomba fejük,
s még szemellenzőt is rájuk

*

Aranyketrecemből
szajkóként szórakoztatom
a szörnyen unatkozó
vagy világfájdalomban szenvedő publikumom

*

Egy hiú remény éltet és áztat:
ez az irdatlan betűmennyeiség
előbb-utóbb majdcsak minőség lesz...

*

Tudásommal visszaélve
annyira megszegyenítlek
és elbizonytalanítalak,
hogy még azt se tudd: fiú vagy, vagy lány!

*

Privatizáltam és továbbműködtetek

egy pártállami szellemi sterilizáló-kiherélő műhelyt
(ami mára kétpártdiktatúra konformmá vedlett)

*

„Holt nyelveken”, titkosírással stb. értekezem
a lélek halhatatlanságáról, az emberi boldogságról –
úgysem tudnak vagy mernek visszakérdezni,
a kollegák meg viszonzosságot várva rámhagyják...

*

Addig van jó sorom,
míg nem értenek –
különben kiderülne:
blöffölök, szélhámoskodok, csalogok...

*

Én állítom magamról: Nagy Ellenálló voltam,
mások: „csak” a Gonosz kísértéseinek engedtem

*

A védtelen kisebbségek rovására
nagy hangon és durván viccelődök,
hogy a kocsmában népszerű legyek
(de előtte azért jól körülnézek...)

*

Magamat a végletekig elaprózom
csakhogy címeimet, funkcióimat halmozhassam –
ezeket koporsómba teszik, más nem marad utánam

*

Szegényes fantáziám, béna gondolkodásom
még a tévedéseiben is terméketlen és érdektelen...

*

A bűnbakra mindig meglévő igényt
még fel is erősítem,
majd fizető megrendelésre ki is elégítem

*

A mindenkori Szókratészt
az ifjúság megrontásával vádolom,
az írástudókat farizeusnak nevező Jézust rendőrkézre adom

*

Szellemi képességem és bátorságom
állat- és emberheccben,
s már nem gyerekes gonosz csínyekben,
ugratásban élem ki

*

Úgy figurázom ki
az egyház és a papok ballépéseit,
hogy a fürdővízzel együtt a gyereket,
az istenhitet is kiöntsék

*

Mindig a könnyebb ellenállás felé haladsz,
Nem abból indulsz ki, hogy miből van hiány,
Hogy mire van égető szükség,
Hanem hogy Te mivel tudnál nagyot dobni...

*

Gyerekeket fanatizálsz,
örök üdvösséget ígérsz
és örök kárhozattal fenyegetsz,
ha valaki nem vesz részt a keresztes hadjáratban

*

Bárkinek bármily „önéletrajzot”
megírok, átkozmetikázok –
önbecsapásban folyamatosan
átképezek és gyakorlatoztatok...

*

Van, amit nagyon tudok,
amire nagyon szenzibilis vagyok:
hogy itt és most

milyen hamis illúziókba ringatózna nyájas olvasóm

*

Egy szavadba,
és sok forintodba kerül:
olyan hamis portrét festek rólad,
amilyennek te szeretnéd látni magad

*

A te kérdéseid
Vagy sugallmazók,
Vagy álkérdések,
Vagy rosszak,
Vagy pszeudo „költői kérdések”,
Vagy félrevezetők,
Vagy érdektelenek stb.

*

Logikai, szónoki tudásod
És hipnotikus-szuggesztív erőd
Rossz ügyek szolgálatában veted latba –
A köznapai erkölcsi maxima téged nem korlátoz...

*

Minden élethelyzetben
mintha titkos ügynök lennék:
leselkedek, hallgatózok, „kémkedek”,
holmidban és lelkedben turkállok és vájkállok...

*

Nemcsak külsőm vezna –
elég egy beígért tasli:
még anyámra is rögtön bármi terhelőt rávallok!

*

Pletykás vénasszonyoktól,
Vagy az ellenérdekű féltől szerzem be
A leghitelesebb információimat

*

Egy férfi se akart lefeküdni veled:
ezért a szüzesség
ill. az önmegtartóztatás szentségét hirdeted,
és mindenhol paráznaságot „érsz tetten”...

*

Elromlott házasságod megjavítása helyett,
A nyitott házasságok üdvözítő voltát zenged -
Arról viszont már mélyen hallgatsz,
amikor épp ez teszi végleg tönkre (házas)életed.

*

Én voltam az első renegát,
aki a komfortérzését fokozandó
Rodostóban a muszlim hitre tért át

*

Gazdasági, jobblétre vágyó kivándorló volt,
de saját legendát kreálva
politikai menedékjogot követelt magának,
de az igazi üldözötteket kintről sem segítette...

*

Öncélúan tobzódó önsanyargatással,
mint annak idején Oszlopos Simeon,
sokakat én magam riasztok el az istenhittől

*

Az előnyök szédelgő felnagyításával,
a hátrányok kicsinyítésével csallak lépre –
mire már felvilágosodnál, már nincs kiútad...

*

Irgalmatlan papként
a misére sietve
lelki elsősegélynyújtás nélkül,
szó nélkül robogok mellőled tovább

*

El se vetem reggel a magot,
s nem viselem gondját,
ha nem halálbiztos már az esti,
de legalábbis a másnap reggeli szüretelés

*

Testi, de főleg lelki korbáccsal és mézesmadzaggal
a világcirkuszban lélekidomárokodok,
oroszlánt késztetek-kényszeríték pitizésre

*

Az emberek jótevője is lehettem volna,
de gyenge vásári mutatványossá,
egy trükköző Zampanóvá züllöttem el

*

Nekem teljesen mindegy,
hogy legjobb tanítványom
híres és zseniális pandúr
vagy hírhedt betyár, haramia lesz?

*

Az elmebajtársak megszokott körében
teánkat, borunkat hörpintgetve
kedélyesen és langy unalomban
önagyonyúlésezünk és ajnározzuk magunkat

*

A napi babra aprómunka,
a pepecselés undora miatt
közkinccseinket legszívesebben
a feledés feneketlen kútjába dobnám

*

Szelektíven hallok,
szántsándékkal „hallucinálok”.
Úgy csinállok mintha
a külső súgás belső hang lett volna

*

A mindenkori Hatalommal,
annak legitimitásától függetlenül
személyre szóló titkos különbékét,
egy magán-megállapodást kötök...

*

De jure vagy de facto
utazó kulturális követként
hamisan rossz képet festve
módszeresen járatom le „hazámat”

*

Inkább maradsz felesleges, sőt: parazita
ún. szabadúszó, egy „szellemi segédmunkás”,
csak hogy a kulturális főváros,
az ország vízfejének nyüzsgésben maradhass...

*

Még soha nem éreztem – szakmai stb. – alázatot,
de már hallottam róla és a legjobban én definiálom...

*

Lankadatlanul mosom el
a normálist a perverzttől elválasztó
olykor tényleg keskeny,
de mégis meglevő és létfontos határt...

*

Fajsúlyosabb,
de egy súlycsoportban levő riválisom
szisztematikusan kerülöm, letagadom
vagy ellehetetlenítem, diszkvalifikáltatom.

*

Én vagyok a tiszta, naiv, idealista
de jövőbemutató lelkesedéseket
rutinos cinizmussal lehűtő, lehidegzuhanyozó
túltapasztalt nagyöreg léhűtő...

*

Leszólom, lesajnálom,
másra alkalmatlannak mondom
tudományunk népszerűsítésére
egyedül vállalkozó kollegám

*

Örök öreg, vén diákként
erkölcsi munkanélküli vagyok.
Ezt fedezni, időhúzásból
halmozom végzettségeim számát...

*

Túlélem magam: nem a csúcson hagyom abba,
még gépre kötve, szenilisen is foglalom a helyet